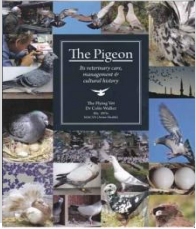

Haft en dårlig sæson? Mulige svar

Af Dr. Collin Walker

Oversættelse/foto Ove Fuglsang Jensen

Artikel fra bogen **The Pigeon** af Dr. vet. Colin Walker

Ved afslutning af kapflyvnings sæsonen er det tid til selvransagelse for de fleste brevuefolk. Nogle vil have opnået succes, men for andre har det været en skuffende sæson. Det er derfor håbet at denne artikel vil forklare de manglende resultater og eventuelle fejltagelser, du kan undgå dem næste sæson.

Dårlig kvalitet af duerne

Det første man må se på er duernes kvalitet. En god due vil altid på et tidspunkt vise et godt resultat på trods af ejerens dårlige forvaltning af duerne. Hvis fx duerne er gode, vil et åbent slag blot med siddepinde kunne give gode resultater. Træning af duerne og alle de andre tiltag vi bruger i slaget, vil andet lige forbedre duernes resultater.

En kendt brevuemand i Australien siger altid: "Gode duer vil give gode brevuefolk". Når du dette forår kommer en ring på en unge, må du spørge dig selv om forældrene til denne unge har gjort det godt begge to eller om de har skuffet. Har de skuffet er det givet at ungen også vil skuffe! **Det er min erfaring fra min klinik, at hvis man skal finde en mulig årsag til dårlige resultater, ser de fleste bort fra at deres duer måske er af dårlig kvalitet.** De fleste brevuefolk synes selv at deres duer er gode nok. Ser vi derimod på de slag der flyver bedst, er deres ejere ofte meget kritiske med deres bestand af duer.

Hvis man vil lave en overordnet vurdering af sine resultater, skal den være realistisk, på den måde, at man ikke lægger for meget vægt på vind og beliggenheden af slaget i en given kapflyvning. Man bør derfor i udstrakt grad se på hvordan en due klarer sig i en længere eller mere krævende kapflyvning for at få en realistisk målestok for duens kunnen og fysiske formåen.

Teoretisk skal man ikke være tilbageholdende med at teste sine duer mod de bedste slag og i de kapflyvninger der er tæller mest. Prøver man ad denne vej, vil man givetvis finde de gode duer og sætte dem i avlsslaget og derved styrke slagets kvalitet fremadrettet.

Udvælges en due til avlsslaget, må man ikke blive distraheret af duens udseende. De duer der udstillingsmæssigt er kønnest ser altid godt ud, men vælges en due med gode resultater ser den faktisk endnu bedre ud! Med de duer, der altid er i front i diverse kapflyvninger, har jeg personligt den erfaring, at duer der har været en del timer på vingerne i en hård flyvning og har været i front, uvægerligt vil give gode resultater i avlen.

Manglende motivation

Det ville måske også være klogt at overveje, om en anden måde at føre slagledelse på, vil hjælpe på resultaterne. I princippet ønsker en due sig et sted på slaget hvor den kan føle sig tryk og finde føde og vand. Den naturlige trang til for duen at vende tilbage til et trygt slag, kan som vi alle ved, øges ved at flyve naturligt eller køre enkesystemet.

Enkesystemet bliver meget brugt både i Europa og Australien, og det er givet at systemet vil give ethvert slag et løft i resultaterne. Imidlertid må det siges, at hanner der ikke har en fast rede med en hun, hele tiden vil drive hunner eller være aggressive, og på den måde køre sig selv ned med det resultat, at de er uegnede til kapflyvning.

På samme måde med hunner der er kønsmodne, hvis de ikke har adgang til en rede vil de ofte blive lesbiske og lægge æg i enkehun rummet. Disse hunner vil på en måde blive "drænet" for deres naturlige trang til at søge hjem til slaget. Det kan måske betyde, at disse hunner i værste fald forsvinder fra slaget eller i en kapflyvning. I Australien gik man førhen ikke så meget op i motivationen af duerne, men er nu mere begyndt at se på hvordan man gør i Europa.

Utilstrækkelig kontrol med sygdom

Hos yngre duer er en eventuel sygdom nem at observere, men ældre duer med nogle år på bagen, kan have oparbejdet et immunsystem der for det meste kan hjælpe duen mod diverse sygdomme. Sendes duerne på diverse kapflyvninger sættes dette immunforsvar på prøve. Med den jævnlige tætte kontakt med andre duer fra andre slag i transportkurvene, er dette faktisk grunden til mange duers dårlige resultater i kapflyvningerne. Her må det siges, at får fx en ældre due en sygdom, er det mange gange svært at se det på duen, andet end ved at duen ikke præsterer optimalt og er uvillig til at flyve.

Helbredsproblemer i ældre duer ses ikke umiddelbart selv ved en længere eksponering, og det bunder i de ældre duers gode immunitet der modificerer duernes respons til sygdommen.

Alle duer er eksponeret for ormeæg, coccidia, ektoparasitter, luftvejsinfektioner og forskellige typer af Gul Knop i transportkurvene. Er en due udsat for en stress tilstand ved en hård flyvning, kan denne svækkelse give vækstmuligheder for E.coli bakterier. Det er en forkert antagelse at tro en due er immun over for alle disse sygdomme, bare man passer sine duer optimalt.

Nu om stunder laves prøver af strubeskrap og gødningsprøver hurtigt og billigt, og hvis der tages regelmæssige prøver fx hver fjerde uge, er det muligt at stoppe nogle af de nævnte sygdomme før de gør direkte skade på duernes formkurve og giver dårlige resultater på slaget.

Ser vi på luftvejsinfektion, vil det ofte gå således, at duen på træningsture og korte kapflyvninger gør det udmærket, men bliver kapflyvningerne længere og mere anstrengende, kan duens præstationsniveau falde drastisk, og måske give tab i visse tilfælde. Der sker det, at duen simpelt hen ikke får nok ilt til flyvemusklerne og derfor vil køre træt.

Har man ikke adgang til at få duerne testet regelmæssigt, kan det anbefales at bruge et præventivt program, og disse er blevet nævnt andetsteds i denne bog. Mulig overmedicinering eller blindkure kan være farligt, og de nøjagtige doser af medicin skal overholdes punktligt, og overholdes dette ikke kan det gøre ondt værre. Går man i den anden grøft og afviser enhver medicin, er det som at "stikke hovedet i busken". Bruges den moderne medicin til duer korrekt, vil det alt andet lige løfte duernes præstationer.,

Anmdre faktorer

Andre faktorer såsom slagdesign, foderprogram, drikkevandets kvalitet, træningsprogram, tidspunkt for parring osv., har alle en betydning ved et eventuelt lavt præstations niveau hos duerne.

I Australien er det udbredt kun at bruge de etårs duer, og gør man det er det vigtigt hvornår duerne er født. Bruger man de etårs i Australien til de længere flyvninger, er det de ældre etårs der klarer sig bedst. Det bedste er nok at lade de bedste etårs blive 2 år til de længere flyvninger, medmindre de som etårs ikke er blevet misbrugt til for mange længere flyvninger, samt måske har fået skræk for høgeangreb. De toårs vil da være de bedste på de længere flyvninger, og de er også nemmere at motivere. Det allerbedste vil nok være at flyve fx en hun på naturligt system, eller alternativt på totalsystemet.

En anden vigtig ting er, at de hygiejniske forhold i drikkevandet og foderet skal være rimeligt renlige. Er dette ikke i orden kan det stresser duerne hvis de får det dårligt. Det er en vigtig pointe, at slækkes der på det hygiejniske, kan det i længden påvirke duernes naturlige immunitet, Vandet bør komme fra rent

postevand og duerne bør altid fodres fra et fodertrug og ikke på gulvet. Foderet skal selvfølgelig være af førsteklasses karat. Det virker måske underligt at nævne disse faktorer, men der skal nogen gange ikke meget til førend duerne taber deres vigør og mister deres topform.

Er alle tiltag efterprøvet og det kniber med topformen, kan det være slagets design og dermed slagets evne til god ventilation og rimelig temperatur. Er slaget for åbent og virker bedst i varme perioder, bør det lukkes mere, og omvendt hvis slaget er klamt og fugtigt bør det åbnes.